

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ו

מפטירין "זה' נתן"

פרשת תרומה

גיליון מס 64

נקודה בפרשה

על מילה טובה ולב יהודי

הגה"צ רבי אהרן שרייב"א

"איש אֶשֶׁר יִדְבְּנוּ לָבוֹ" (שמות כה, ב)

יהודים רבים ובפרט אנשים מבוגרים – עיניהם כלות ומצפות לשמוע מאן דהו, יהיה אשר יהיה, המתעניין בהם ודורש בשלומם. לא מכבר ארע בקרייתנו הקדושה, שאברך צעיר חלף על פני אדם מבוגר, משוכני בית האבות, מבלי לברכו לשלום. הקשיש נפגע מההתעלמות המופגנת, וקרא לעבר האברך בתרעומת: "למה אתה עובר לידי בלי לומר מילה?! דע לך כי אפילו היית נתקל בערבי זקן עליך, היה עליך לברך אותו לשלום!!"

האברך, נשוא ההערה, סיפר לי על המקרה, והוסיף שלאחר מכן חשב בליבו, כי איננו מבינים את המתרחש בליבם של קשישים אלו. בדרך כלל, אנשים מבוגרים סובלים ממחוישים שונים ומשונים. הימים חולפים ועוברים והזקן חושב לעצמו בעגמה: "הרי רוב שנותי עברו, אני כבר 'עובר בטל', את מי אני מעניין בכלל? מי מעוניין לדעת מה שלומי ומה עובר עלי...!?"

כאשר אנו עוברים ליד אדם זקן, אם בשבת ואם באמצע השבוע, וכי עולה לנו כסף להאיר לו פנים ולברכו לשלום?! הרי בכך אנו מחיים את נפשו ומוכיחים לו, כי נמצאים בעולם אנשים המתעניינים בו ובמצבו! ישנם אנשים שאין להם מאומה בעולם, מלבד ברכת ה'בוקר טוב' שהם שומעים מן הזולת המחיה את נפשם.

אבל אל לנו להסתפק בכך. עלינו לדרוש בשלומם של כל אדם, ואפילו בשלומם של אנשים שאיננו מכירים, ואפילו בשלום נוכרי שבשוק. זהו יסוד החיים האנושיים, כפי שאמרו חז"ל (ברכות ו ע"ב): "כל שיודע בחברו שהוא רגיל ליתן לו שלום, יקדים לו שלום, שנאמר: 'בקש שלום ורדפהו'. ואם נתן לו ולא החזיר – נקרא גולן, שנאמר: 'ואתם בערתם הכרם גולת העני בבתיכם'."

הצלת שתי נפשות בזכות שתי מילים!

מעשה באברך תושב בני-ברק, שנסע לשבת בבית הוריו שבחיפה. בבוקר השבת, בדרכו מבית הכנסת לבית הוריו, הבחין הלה ביהודי זקן, נטול כיפה, היושב בגפו על ספסל ברחובה של עיר. במשך מספר רגעים התלבט האברך האם לגשת לקשיש ולאחל לו 'שבת שלום'.

'הרי אני בלבוש חסידי מלא, שטריימל, קפטן וגרביים לבנות, והוא נראה כמי שאינו שומר מצוות', הרחרר האברך בליבו. 'מי יודע אם כשאגש לומר לו 'שבת שלום', הדבר ימצא חן בעיניו? אך בכל זאת, הרי נצטוונו להקדים שלום לכל אדם, ואפילו לנוכרי שבשוק, על אחת כמה וכמה ליהודי...! האברך הגיע להחלטה מהירה, ניגש אל החילוני הזקן וברכו בברכת 'שבת שלום' במאור פנים.

"שבת שלום ומבורך!", הגיב הזקן המופתע, ולאחר מספר רגעים הוסיף ואמר: "אם טרחת לאחל לי שבת שלום, כנראה אתה בן אדם עדין ומתחשב. אולי תוכל לעשות לי טובה? איני חש בטוב, אני גר ברחוב הסמוך, אודה לך אם תעלה לביתי ותזעיק את אשתי שתבוא הנה לטפל בי."! האברך בירר את הכתובת המדויקת, ואץ כחץ מקשת אל ביתו של הזקן. הוא דפק בבחילות על הדלת, אולם אין קול ואין עונה, איש לא ניגש אל הפתח!

ההמשך בעמוד הבא...

ד' שבת תשפ"ג
הדלקת נרות
17:15
צאת השבת
18:07
צאת השבת
ר"ת 18:45

לעילוי נשמת
מורים מורטזה
בן שרה, זינמ
בת מרים

יום פטירת הצדיק
ר' יוסף אבוהצירא
בן ר' מכלוף
אבוהצירא

יום פטירת הצדיק
רבי חיים אבולעפיה
בן רבי משה
אבולעפיה

יום פטירת הצדיק
רבי מרדכי יפה
"בעל הלבוש" בן
ר' אברהם יפה

האברך, החרד לגורלו של הישיש המוטל על ספסל ברחוב באין אוניס, החל להקיש בחוזקה, אך כל תגובה לא באה... תוך כדי כך אחד השכנים, חילוני גם הוא, יצא מביתו והביט בפליאה במחזה הבלתי שכיח – אברך חרדי בלבוש חסידי מלא, הולם במלוא העוצמה על דלת ביתו של קשיש חילוני...

השכן עצר מלכת, ושאל את האברך מה הוא מחפש במקום, ומדוע הוא חובט בדלת. בתגובה סיפר לו האברך, כי בעל הבית יושב על ספסל ברחוב הסמוך, כשאינו חש בטוב, ומצפה לעזרת רעייתו. השכן שמע את דברי האברך, והחל לנקוש גם הוא בעצמה על הדלת. כשראה כי איש לא ניגש לפתוח, שב השכן לביתו, הביא את מפתח דירת הזקן, שהיה מונח דרך קבע בביתו, ופתח לרווחה את הדלת הנעולה.

השניים מיהרו להיכנס פנימה, ולתדהמתם הרבה ראו את בעלת הבית שרועה על יד הדלת. מתעוותת בהתקף קוצר נשימה כבד. כרוח סערה רצו אל הטלפון והזעיקו את שירותי החרום, אשר טיפלו הן בזקנה המעולפת והן בבעלה המיוסר, שהמתין בחוסר ישע ברחוב הסמוך... כך, בעקבות זאת שלא נמנע מלאחל 'שבת שלום' ליהודי בלתי מוכר, זכה האברך היקר להציל שתי נפשות מישראל, ולקדש שם שמים לעיני השכן החילוני, אשר התפעל עד מאד להיווכח כי אברך חסידי, שאין לו קשר לבעל הבית הקשיש, נשלח על ידו לעלות לביתו להזעיק עזרה.

והכל בזכותן של שתי מילים – 'שבת שלום'!

מילתא דבדיחותא

בשעה: 6:00 בבוקר אני סוגר את העיניים לחמש דקות פותח וראה שכבר השעה 7:50 . בעבודה השעה 9:35 אני סוגר את העיניים לחמש דקות וראה שכבר רק 9:36....
אתמול הביאו לי צ'ק שהיה כתוב על גבו "ותחזירני לשלום".....

פסיכולוג מוביל את תלמידיו לבית משוגעים כדי לעשות להם סיבוב. הוא מראה להם בחדר אחד גבר כחוש: תראה, האיש הזה איבד את דעתו כי אישה סירבה להתחתן איתו. ועכשיו אננו עוברים לחדר אחר, שבו החולה הוא זה שהתחתן איתה.....

קבוצת מטיילים בברזיל פגשו אינדיאני זקן שאמר להם, אל תלכו היום לשחות בים כי יהיה מזג אויר לא טוב, הם לא התייחסו אליו והלכו, ובאמת הייתה סופת חול שגרמה לטביעתם של שני מטיילים, ביום שלמחרת הוא אמר להם שלא ילכו לטייל בהרים אך הם לא הקשיבו לו ובאמת התפתחה סופת טורנדו שהעיפה מתחת להר כמה מהם, יום למחרת הם באו אליו ושאלו אותו, מה יהיה היום אינדיאני זקן וחכם? אמר להם שהוא לא יודע, אמרו לא, איך זה שאתה לא יודע? אמר להם התקלקל לי הרדיו.....

אחד התפאר שהוא עושה שני דיאטות. שאלו אותו למה שתים, אחת לא מספיקה?! ענה להם: אחת לא משביעה אותי.....

**דעו שה"אומרים" אינם עושים.
וה"עושים" אינם אומרים.**

לחצויות או לעילוי נשמת
ניתן לפנות למייל
saadiagaonahadash@gmail.com

